

## СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Маргарита Иванова Чинова, член на научното жури в конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент” по област на висшето образование 3.6. право (наказателен процес), обявен от СУ „Св. Климент Охридски” в ДВ, бр. 96/06.12.2012 г., с единствен кандидат гл.ас. д-р Георги Иванов Митов

Георги Митов постъпва на работа в Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски” през 1989 г. като асистент по наказателен процес. През 1995 г. е повишен в старши асистент, а през 1997 г. – в главен асистент. През 2010 г. защитава дисертационен труд на тема „Същност на касационното производство по наказателни дела” и му е присъдена научната степен „доктор по право”.

В настоящия конкурс кандидатът участва с една монография и двадесет и една статии. Всички представени трудове се различават от докторската му дисертация.

**Монографичният труд** „Възобновяване на наказателни дела” е издаден през 2012 г. от издателство „Сиби”, в обем от 216 страници и е структуриран в увод, четири глави и заключение.

Изследването като цяло има приносен характер като първото съвременно изследване у нас на института на възобновяването на наказателни дела. Практико-приложната насоченост на решения на редица неуредени въпроси и празноти, които предлага авторът, правят трудът много полезен за практикуващите юристи в областта на наказателното правораздаване. Чрез сравнително-правния преглед на законодателните разрешения в някои европейски държави и критично коментираната съдебна практика Георги Митов прави и конкретни предложения за законодателно усъвършенстване на този институт. В труда умело е подбрана релевантната съдебна практика, а нейният задълбочен и критичен коментар допълват приноса на кандидата.

Авторът изяснява същността на възобновяването на наказателните дела чрез задълбочен анализ на действащата нормативна уредба на това производство в НПК, сравнително-правен преглед на законодателните разрешения в някои европейски държави и критично коментирана съдебна практика, като извънреден и самостоятелен способ за проверка на влезли в сила съдебни актове. Правилно определя характера на правомощията на касационния съд в това производство като смесени – контролно-отменителни и нетипичните за него решаващи правомощия. Аргументирано е обоснована тезата, че характеристиките и особеностите на възобновяването на наказателните дела като контролен механизъм произтичат от характера на проверявания съдебен акт – присъдата, решението или определението е влязло в сила и като такъв съдебният акт е предмет на проверка. Като приносен момент може да се посочи аргументирана критика на приеманата теза в правната литература (Павлов, Ст. Наказателен процес на Народна република България. С.: Университетско издателство „Св. Климент Охридски”, 1989, с. 626), че „извънредността” на този способ за контрол се определя и от ограничения кръг лица, които поставят в ход самото производство по възобновяване, както и от специфичните основания.

Като приносен момент може да се посочи подробно аргументираната авторова теза за самостоятелност на производството по възобновяването на наказателни дела при допуснати съществени нарушения по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 НПК на съдебни актове по чл. 354, ал. 2, т. 2 и ал. 5 НПК, както и по присъди, решения и определения, непроверени по касационен ред по жалба или протест на страната – основание по чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК, като „квазикасация”, коренно различаващо се от производството по другите основания за възобновяване.

Като използва сравнителния метод за съпоставяне на правилата за възобновяване при основанията за възобновяване на наказателните дела по чл. 422, ал. 1 НПК с процедурата за възобновяване на наказателното дело по

искане на задочно осъдения поради неучастието му в наказателното производство, кандидатът аргументира изводът, че възобновяването по искане на задочно осъдения не е самостоятелен вид възобновяване, а се подчинява на общите правила. Разликата е в основанията, което в конкретния случай е неучастието му в наказателното производство.

Полезно от теоретична и практическа гледна точка е изясняването във втора глава на основанията за възобновяване на наказателните дела, регламентирани в чл. 422, ал. 1 НПК. Изведени са основните им характеристики в сравнение с касационните основания (като основания при контролно-отменителен способ за проверка на съдебните актове) като несъдържащи се в кориците на делото, по-висока степен на абстрактност и неизвестността им за решаващия орган, което налага нарочен механизъм за тяхното установяване. Формулирани са предложения *de lege ferenda* за включване в основанието по чл. 422, ал. 1, т. 1 НПК и невярното заключение на вещото лице и неверният превод или тълкувание поради тясната им връзка с доказателствена съвкупност по делото, както и при основанието по чл. 422, ал. 1, т. 6 НПК – допуснатата екстрадиция в случай на задочно осъждане, за допълване на това основание с предаването въз основа на европейската заповед за арест поради еднородност на тези двата инструмента за международно сътрудничество по наказателни дела. Предлага се ново основание за възобновяване на наказателното производство – когато Конституционният съд признае закон, който е приложен по конкретното наказателно дело, за несъответстващ на Конституцията.

Изключително полезна за практиката е четвърта глава, в която се проследява самото производство по възобновяване на наказателните дела. Разгледани са подлежащите на проверка актове по реда на това контролно производство, като особено полезно е изследването на подлежащите на проверка определения и разпореждания по чл. 419, ал. 1, изр. 2 НПК. Може да бъде споделена тезата, че кръгът на оправомощените лица да започнат

производството по възобновяване отразява законодателното виждане за съотношението между държавния и частния интерес – защитата на интереса на отделната личност (частния интерес на лицето) се осъществява само чрез държавния (обществен) интерес или чрез баланс в съчетаването на държавния и частния интерес и съвместното им упражняване.

Особено полезен за практиката е направеният анализ на механизма за установяването на всяко от основанията за възобновяване. Принос е проследяването на възможностите за установяването на основанията по чл. 422, ал.1, т. 3 НПК – чрез разследване се разкриват обстоятелства или доказателства, които не са били известни на съда, постановил присъдата, решението, определението или разпореждането, и имат съществено значение за делото.

Положително може да бъде оценено предложението за усъвършенстване на законодателството, според което отказът на окръжния, съответно военния прокурор или ръководителя на специализираната прокуратура, да бъде обжалван по съдебен ред с частна жалба пред Върховния касационен съд. Правилно е анализирана досегашната неефективна възможност това постановление да бъде обжалвано пред по-горния прокурор.

За оценка в конкурса се предлагат и двадесет и една **статии**, различни от докторската дисертация на кандидата. В тях са разработени важни и значими въпроси в областта на наказателното съдопроизводство и наказателно-изпълнителното право. Георги Митов показва усет за намиране на актуални въпроси и задълбочено теоретично познание в съответните области при разработването им. Предлаганите разрешения обогатяват правната теория и са полезни за практикуващите юристи.

Висока оценка заслужава и преподавателската дейност на гл.ас. д-р Георги Митов. От 1995 г. с решение на Факултетния съвет на Юридическия факултет му е възложено да чете самостоятелен лекционен курс по

Наказателно-изпълнително право (Изпълнение на наказанията), а от 2005 г. – лекционен курс по Международен наказателен процес. От 2010 г. води лекционен курс по Международно сътрудничество по наказателни дела. От 2011 г. чете самостоятелен лекционен курс по Наказателен процес. От 1994 г. и досега преподава в Юридическия факултет на Великотърновски университет ”Св. св. Кирил и Методий”.

Познавам преподавателската дейност на кандидата и считам, че тя заслужава висока оценка. Въпреки многобройните промени в законодателство в преподаваните от него дисциплини, той съобразява това и периодично обновява учебния материал. Високо се оценява от студентите за подготовката му и се ползва с авторитет сред тях като лектор и спокоен и обективен екзаминатор. Колегите му го уважават.

Кандидатът има богат практически опит, който му помага при преподавателската и научна дейност.

В заключение давам на научната и преподавателска дейност на гл.ас. д-р Георги Митов висока положителна оценка. Като имам предвид цялостната му научна продукция и преподавателска дейност считам, че той отговаря на изискванията в Закона за развитието на академичния състав в Република България за заемане на академичната длъжност доцент по наказателен процес. Поради това убедено препоръчвам на научното жури да предложи на Факултетния съвет на Юридическия факултет да вземе решение той да бъде избран на академичната длъжност доцент в СУ „Св. Климент Охридски”.

18.03.2013 г.

Проф. д-р Маргарита Чинова